

Тyве Јансон

Шта је онда било?

Препевала Славица Агатоновић

Одисеја • Мина

2007

Иде Мутин издалека,
носи канџу џуну тлека.
Шумот иде, много жури,
сџирах ља џера, куџи жури.
Веџар шуми и завија,
џамне џране све савија.
У шуми се скроз сџрачило.
ЗНАШ ЛИ ШТА ЈЕ ОНДА БИЛО?

На крај шуме прачне сџиже,
Муџин срећан главу диже,
у цвећу иде сунце сија,
сџиоџалиџа одмор џрија.
У, гле, џаџаџо неџиџо вири!
Ќаџо џуџоџак се џири
диџџак к'о из неке бајке.
– ТО ЈЕ КУЌА МОЈЕ МАЈКЕ! –
уздбуђено Муџин рече,
џа џоџџџа џреко џрече.
Скакуће кроз цвеће чиџо.
ЗНАШ ЛИ ШТА ЈЕ ОНДА БИЛО?

То мамина кућа није,
 нећо Мимла сузе лије,
 на бурету старом седи,
 поквашену блузу цеди.
 Кроз сузе се тужно јада:
 – Сестра Ми ми нестала сада! –
 Мутин каже: – СЛУШАЈ, СТАНИ!
 МИМЛО ДРАГА, СУЗЕ МАНИ,
 САКРИЛА ЈЕ ХУЉА НЕКА,
 У БУРЕТУ МОЖДА ЧЕКА!
 ТАКО МИ СЕ УЧИНИЛО. –
 ЗНАШ ЛИ ШТА ЈЕ ОНДА БИЛО?

Када главе протоплише
(јер дно буре нема више),
не нађоше Ми ни тјато.
Му Гафсара седи само.
На обали реке тале
тјецу рибу к'о од шале.

Рашчућана режи: – Бриши!
Зашто нисте мало тиши!? –
– Дођи брзо, – Митла жури,
– угришће нас, боље жмури! –
Шта се то у шћилји скриво?
ЗНАШ ЛИ ШТА ЈЕ ОНДА БИЛО?

Нема тале Ми ни шапо,
дува, пућњи нејресћано,
пишћи, вуче, све се пуши,
Мили косу разбаруши.
Око њих, куд поћлед крене,
ГОЛЕМЕ су сћрпе сћене.
Торе-доле, пућа ниједе.
Мућину се кући иде.
– МИМЛО! – рече – ЗНАШ ЛИ ГДЕ СМО?
СВОЈЕ КУЋЕ НЕ ВИДЕСМО!
ИЗАЋИ НА СУНЦЕ МИЛО! –
ЗНАШ ЛИ ШТА ЈЕ ОНДА БИЛО?

Мато Хемул кућу сјрема.
(Ни за Божић лејше нема!)
Тејих чисти, сав се сија,
чишћење му сјрашно прија.

БУЧНА ЦЕВКА усисава,
оде Мутин, каква сјрава.
Млеко, Митла за њим лејше,
све у црево њад улејше!
Мрак је доле, јрозно, хладно,
прашњаво и врло јадно.
Оде Митла, за њом млеко.
Мутина је сјрах зајек'о,
маму зове узалудно,
мале нема, баш је чудно...